

Ngày Từ Phụ - Không Còn Mồ Côi

ltt

Tôi mất cha lúc vừa lên mười sáu,
Mìn nỗ tung khiến cha phải lìa trần
Lửa chiến tranh đã cướp mất người thân
Người ở lại phải chịu nhiều cay đắng

“Mồ côi cha” tuy ngôn từ rất ngắn,
Nhưng với tôi là bản án cả đời,
Ai hiểu chăng? Ai thấu nỗi đơn côi?
Của đứa trẻ không còn nơi nương tựa.

Tuổi mộng mơ giờ tâm hồn tan vỡ,
Nặng ưu tư trước ngưỡng cửa cuộc đời
Bị bơ vơ với cuộc sống nổi trôi,
và trôi giạt giữa dòng đời nghiệt ngã.

“Mồ côi cha con ăn cơm với cá”
Đó có chăng . . . thiên hạ nói qua đường,
Nhưng một khi con hụt hẫng tình thương
Tìm vật chất như mò kim đáy biển.

Đánh bí lối trước cảnh đời chuyển biến,
Giữa cuồng phong không còn biết lối ra,
Trong giấc mơ con vẫn có còn cha,
Ả hưng thức giấc ấy chỉ là mộng tưởng.

Vô phương cách đối đầu cùng nghịch chướng,
Ả gười tìm tôi ban lối thoát cho đời,
Đến cùng Ta, hồn con được thanh thoi,
Trao gánh nặng . . . Ta gánh thay tất cả.¹

Kể từ đây, tâm linh tôi vui thỏa,
Tội tình tôi Chúa đã trả thay rồi
Cuộc đời tôi không cảm thấy đơn côi,
Vì có Chúa, Cha Đòi Đòi cai quản.

Ả gày Từ Phụ, tôi thiết tha mời Bạn,
Chúa Giê-xu đang đứng gõ cửa lòng,
Mở lòng ra, mời ả gài bước vào trong,
Làm Cứu Chúa, Chủ cuộc đời của Bạn.²

Đề từ đó, bởi quyền năng vô hạn,
Ả gài ban cho sự sống mới tuôn tràn,
Được làm con Cha Từ Ái Cao Sang,
Cùng tận hưởng cảnh thiên đàng vinh hiển.

*Lê Huyền Thơ Anh
Edmonton 21/6/09*

¹ “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ. Vì ách ta dễ chịu và gánh ta nhẹ nhàng.

² “Ả ấy, ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng ta mà mở cửa cho, thì ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với ta.” Khải huyền 3:20